

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
13 лютого 2014 р., четвер**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Усі сторони конфлікту мають демонструвати витримку і стриманість "Голос України" 3

Голова Верховної Ради України В.Рибак учора зустрівся з Президентом Парламентської асамблеї НАТО Х.Бейлі та делегацією асамблеї, яка упродовж двох днів перебувала в Україні. Під час зустрічі з обох сторін пролунала думка, що всі учасники політичного конфлікту в Україні мають проявляти витримку, виваженість та стриманість, уникати насильства.

Ярко провели Сергей Бобок, Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Україна) 6

Вчера глава политсовета партии "Батькивщина" А.Яценюк и глава Штаба национального сопротивления А.Турчинов провели шестичасовую встречу с экс-премьером Ю.Тимошенко. В руководстве "Батькивщины" обсудили стратегию действий оппозиции. После встречи А.Турчинов не исключил, что А.Яценюк может возглавить правительство, "если так решит Майдан". Председатель Верховной Рады В.Рибак подтвердил, что соответствующее предложение Президента еще актуально.

Почему украинцы позволяют оппозиции манипулировать? «The Kiev Times» 7

Не перестает поражать эволюция сознания евроМайдана и особенно лидеров парламентской оппозиции, которые приватизировали народный протест, пытаются пролоббировать собственные интересы и стать новой политической элитой. Об этом сообщил политический аналитик П.Нусс.

Генпрокуратура считает дни до истечения срока выполнения закона об амнистии Юлия Рябчун; Вероника Савченко, "КоммерсантЪ" (Україна) 8

В Генеральной прокуратуре вчера сообщили, что активисты Евромайдана продолжают блокировать 37 объектов. Захват зданий, формирование Народных советов и подразделений народной самообороны в ГПУ расценивают как нарушение закона и оспаривают в судах. Силовики готовы дать ход уголовным производствам в случае невыполнения закона об амнистии. Члены Народных советов убеждены, что в ГПУ пытаются запугать людей, и сомневаются, что условия закона об амнистии будут выполнены.

Що треба знати про громадянську війну Юрій Райхель, «День» 9

Щодня з екранів телевізорів, в Інтернеті й на сторінках газет чути міркування про загрозу громадянської війни, розколу країни, можливого кровопролиття. Від частого повторення такі погрози перетворилися на політтехнологічні й пропагандистські кліше, підтримувані показною мобілізацією «тітушок», так званих народних дружинників у Криму, Донбасі й інших південно-східних регіонах.

Чого Майдан очікує від влади Журнал «Економіст» 11

В Україні можлива ескалація конфлікту між протестувальниками та представниками влади, якщо переговори з урегулювання кризи закінчатся або нічим, або таким компромісом, якого не прийме Майдан. Як заявляє керівник представництва Фонду ім. Г.Белля на Україні К.Савін, активісти очікують від влади лише справді значних поступок.

На Заході не хочуть перетворити Україну на другу Білорусь <i>Іван Фаріон,</i> <i>«Високий Замок»</i>	12
Існує ризик, що виснажені порожніми балачками люди можуть вийти з-під контролю і візьмуться вирішувати пекучі для себе питання на власний розсуд... Можливо, наші спостереження помилкові? Звірити їх ми спробували з політологом, директором Міжнародного інституту демократій С.Тараном.	
ІНТЕРНЕТ-ЗМІ	
Ваш виход, Сергей Леонидович! <i>Главком</i>	13
М.Погребинский: «Меня хохот давит, когда я слышу о Тигипко и организации демократического крыла. У нас когда надо вспомнить о демократии, сразу вспоминают о бывших комсомольцах – Тигипко, Порошенко. Но если какая-то игра вокруг Тигипко есть, она имеет право на существование. Для меня абсолютно неприемлемы такие кандидаты в премьеры как Яценюк и Порошенко даже во временном качестве».	
Владимир Литвин: «Нынешняя Рада - это пять предвыборных штабов» <i>ЛІГАБізнесІнформ</i>	16
"Необходимо перенести акцент в ответственности за страну в большей мере на правительство и парламент. Но простым возвратом к Основному Закону в редакции 2004 году проблемы не решить. Мы снова получим доминирование той или иной олигархической группы в исполнительной власти, которая ничем не будет сдерживаться и, более того, опираться на поддержку парламентской коалиции".	
Бюджет підкупу Донеччини <i>Економічна правда</i>	20
Більшість з наведених програм потрапили у законопроект про державний бюджет разом з останніми правками парламентського бюджетного комітету. Ухвалені ним правки згодом були враховані у прийнятому Верховною Радою законопроекті без обговорення і лягли в основу кінцевого закону про держбюджет-2014.	
БЛОГИ	
Олександр Доній: «Рада Майдану підтримала Конституцію 2004 р. Це добре чи погано?» <i>корреспондент.net</i>	22
"Я ж не обирав Раду Майдану? Можна сказати, що я цій Раді делегував питання внутрішнього життя Майдану. Але своїх повноважень у Верховній Раді я нікому не делегував. Тож ще раз наголошу: якщо хтось сподівається на мій голос у Верховній Раді, то доведеться зі мною це узгоджувати".	
Арсен Аваков: «О красоте и ненависти...» <i>pravda.com.ua</i>	23
"Майдан – это не публичная выставка, не красивая картинка протеста и уж точно не только и не столько проявление оппозиционных мыслей. Майдан – это протест, боль. Боль миллионов людей, вырвавшаяся наружу. Боль накопившаяся. Боль, которую нельзя терпеть – боль, против которой восстает все существо. Боль, к которой приучали, заставляли смириться – а мы не смирились".	
ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ	
Провести позачергове засідання ВР вимагають від спікера лідери трьох опозиційних фракцій <i>5 канал, Час новин</i>	26
Кримська Рада хоче двопалатну Верховну Раду <i>"Студія "1+1", ТСН</i>	27
Позачергове засідання ВРУ на цьому тижні не відбудеться <i>БТБ, Новини</i>	27
Амністія протестуючих: Для звільнення захоплених зданий <i>осталось 5</i> <i>дней</i> <i>Интер, Подробности</i>	28

Ситуація в Україні - топ-тема в дискусіях європейських політиків <i>ТРК</i> <i>"Україна", События</i>	28
Комісар Фюле знову намагається допомогти у врегулюванні кризи в Україні <i>Радіо Свобода, Ваша Свобода</i>	29

Друковані видання

Усі сторони конфлікту мають демонструвати витримку і стриманість *"Голос України"*

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак учора зустрівся з Президентом Парламентської асамблеї НАТО Х'ю Бейлі та делегацією асамблеї, яка упродовж двох днів перебувала в Україні. Під час зустрічі з обох сторін пролунала думка, що всі учасники політичного конфлікту в Україні мають проявляти витримку, виваженість та стриманість, уникати насильства.

Глава українського парламенту заявив, що Україна налаштована продовжувати співпрацю у рамках ПА

НАТО, і запевнив, що український парламент докладе всіх зусиль для мирного врегулювання конфлікту, працюватиме над змінами до Конституції, а також висловив переконання, що правових підстав для проведення дочасних президентських та парламентських виборів немає.

Верховна Рада перетворилася на антикризовий центр

На початку зустрічі Голова Верховної Ради Володимир Рибак високо оцінив увагу наших міжнародних партнерів до подій у нашій державі, охарактеризував внутрішньополітичну ситуацію в Україні та заходи, які проводить український парламент, керівництво держави задля пошуку виходів із суспільно-політичної кризи. В. Рибак сказав, що він цілком поділяє думку президента ПА НАТО, висловлену в його заяві 22 січня ц. р., щодо необхідності стриманості та уникнення насильства з боку всіх сторін у протистоянні, яке триває у Києві та в деяких регіонах країнах. «Сьогодні зусилля Президента України і парламенту спрямовані на подолання глибокої політичної кризи та досягнення стабільності в українському суспільстві, — наголосив В. Рибак. — І Верховна Рада сьогодні фактично перетворилася на головний антикризовий центр, від якого залежить відновлення порядку та спокою у державі». У цьому контексті глава українського парламенту підкреслив тверду та послідовну позицію Президента України: не допустити жодного кровопролиття у врегулюванні політичної ситуації. Голова Верховної Ради нагадав, що 28 січня на позачерговій сесії парламенту було скасовано дев'ять законодавчих актів, які було прийнято 16 січня, а 29 січня депутати прийняли закон про «амністію», який сьогодні виконується. І це дасть змогу звільнити затриманих активістів Євромайдану, які не скоїли серйозних правопорушень.

Президент Парламентської асамблеї НАТО Х'ю Бейлі зауважив, що йому було дуже приємно почути коментар керівника українського парламенту щодо важливості стриманості в тій політичній ситуації, яка нині склалася в Україні, і що Президент України також розуміє, що всі сторони повинні дотримуватися зваженості у врегулюванні таких конфліктів. «Така витримка і стриманість дуже важливі для всіх сторін, особливу витримку має продемонструвати влада і органи влади», — сказав Х. Бейлі. Він розповів, що збагнув важливість такого підходу з історії власної рідної країни — Північної Ірландії. У таких випадках, відзначив президент ПА НАТО, буває дуже важко добитися, щоб радикальні сили демонстрували витримку, водночас ще більшу витримку мають демонструвати урядові структури. «Парламент України дійсно робить дуже важливі кроки», — сказав Х. Бейлі. Серед

таких важливих кроків політик назвав скасування Верховною Радою законів від 16 січня, які обмежували права і свободи демонстрантів, ухвалення закону про «амністію» щодо протестувальників та наміри сформувати коаліційний уряд із залученням до нього різних політичних сил. Щодо формування нового українського уряду, президент ПА НАТО висловив думку, що «це вселяє певну впевненість у позитивному розв'язанні ситуації». «Саме нині, у такі часи, було б дуже корисно залучити представників опозиції до роботи в уряді, — сказав Х. Бейлі. — Але, звичайно, їхнє бажання брати участь у такому уряді залежить від вирішення питання про Конституцію».

Конституційна реформа — крок до порозуміння

Конституційна реформа і, зокрема, вимоги опозиції щодо повернення до Конституції зразка 2004 року, було однією з провідних тем зустрічі. В. Рибак відзначив, що нині триває діалог усіх учасників політичного процесу задля досягнення широкого антикризового консенсусу. «Враховуючи системний характер причин та природи нинішньої політичної кризи, Верховна Рада вже розпочала процес, спрямований на комплексне врегулювання кризисної ситуації і, зокрема, запропоновано механізм внесення змін до Конституції України та, можливо, повернення до парламентсько-президентської форми правління, — сказав він. — І я вірю в те, що найближчим часом ми знайдемо порозуміння у державі між владою та мітингувальниками».

Член делегації парламентської асамблеї Вітольд Ващеховський (Польща) розповів, що він разом із колегами побував на Майдані, європарламентарії розмовляли з мітингувальниками, зустрічалися з представниками громадянського суспільства. При цьому він наголосив, що для Польщі, котра є сусідкою України, дуже важливо мати розуміння подій, які нині відбуваються в Україні. Адже Польща також пройшла дуже непросту історію і декілька років тому мала подібну ситуацію. Тож польські політики, за словами Ващеховського, нині готові поділитися досвідом, надати поради, без намірів повчати чи навчати. «Дуже важливо було почути і коментарі щодо майбутнього процесу внесення змін до Конституції, тому що протягом останніх днів під час перемовин із представниками різних політичних сил ми зрозуміли, що це одна з передумов виходу з політичної кризи», — зауважив політик. Ващеховський також поцікавився у Володимира Рибак, чи можна створити якщо не остаточну версію Основного Закону, то принаймні якийсь перехідний документ, який дав би змогу вирішити політичну ситуацію. Оскільки він розуміє, що внесення змін до Конституції потребує дуже багато часу, можливо, проведення парламентських слухань і навіть референдуму. «Але час пливе дуже швидко, і терпець може увірватися в обох сторін, — сказав Ващеховський. — І тому, мабуть, було б варто запровадити тимчасові заходи, прийняти тимчасове законодавство». Ващеховський також запитав у Рибак, чи потрібні послуги зовнішніх, міжнародних посередників, представників, так би мовити, третіх сторін, для допомоги у досягненні згоди. Виступити в ролі посередників, за його словами, готові Німеччина та Швейцарія.

Голова Верховної Ради подякував керівництву Польщі, польському президентові та парламенту за ту підтримку, яка надається з боку цієї країни для проведення реформ в Україні, підкресливши, що для нас цей досвід є дуже цінним. Щодо конституційної реформи В. Рибак зауважив, що керівники опозиційних фракцій уже декілька тижнів працюють над проектом конституційних змін, однак на цю хвилину такого документа в парламенті ще нема. І понад те, зазначив В. Рибак, у керівників опозиційних фракцій різні погляди на те, чиї повноваження треба посилити, — Президента чи парламенту. «На цьому тлі влада займає найконструктивнішу позицію — давайте розглядати питання Конституції, парламентсько-президентської форми правління, давайте розглянемо проект і будемо дискутувати», — сказав В. Рибак.

Питання призначення прем'єра розглядатимуть наступного тижня

В.Рибак також зазначив, що доки триває підготовка правового узгодженого рішення щодо Конституції, Президент України запропонував вносити пропозиції щодо Прем'єр-міністра і пообіцяв подати до парламенту кандидатуру від опозиції. «Але опозиція не може розділити цю посаду на трьох, і вважає, що весь уряд має бути опозиційним, — додав В. Рибак. — Але більшість у парламенті такі питання не розглядатиме, бо це ультиматум і диктат. Щодо змін до Конституції, на мій погляд, є один шлях — правовий. Треба знайти мирним цивілізованим шляхом вихід із цієї ситуації».

Голова Верховної Ради заявив, що Президент згоден на формування коаліційного уряду і, вочевидь, питання про призначення прем'єра розглядатиметься у парламенті наступного тижня. «Президент сьогодні у принципі згоден на коаліційний уряд, така можливість ще є, ми не можемо бути без уряду, — сказав В.Рибак. — Думаю, наступного тижня є велика ймовірність, що парламент розглядатиме кандидатуру Прем'єр-міністра України».

Щодо пропозиції про залучення до переговорів третьої сторони, то В. Рибак висловив думку, що це — внутрішня справа України. «І сподіваюся, що знайдемо порозуміння, щоб не пролилося жодної краплини крові й домовитися мирним шляхом», — наголосив він. При цьому глава парламенту зазначив, що Верховна Рада надсилала всі євроінтеграційні закони, які розглядалися, до європейських структур — Венеціанської комісії, ПАРС, і така співпраця з європейськими колегами щодо адаптації українського законодавства до європейського, запевнив В. Рибак, триватиме і надалі.

Водночас В. Рибак зауважив, що на Майдані нині різні настрої: там і мирні зібрання, на яких люди справедливо порушують питання, які повинна почути влада і зробити висновки, але є і багато радикальних озброєних формувань, котрі хочуть конфлікту. «І ми робимо все для того, щоб не допустити кровопролиття, — наголосив Голова Верховної Ради. — І завдання влади — почути всіх і зробити все, щоб мирним шляхом ми самі в державі знайшли порозуміння. Думаю, ми не допустимо провокацій і знайдемо вихід із цієї дуже непростой ситуації». При цьому він зауважив, що нині відпускають заарештованих і очікують, що мітингувальники-радикали звільнять приміщення обласних держадміністрацій.

Державі потрібен технічний уряд

Президент ПА НАТО Х'ю Бейлі також запитав, чи може влада, Президент та парламент, надати гарантії опозиції, що коаліційний уряд не буде розпущений і представники опозиції не будуть звільнені зі своїх посад, якщо їхні дії не збігатимуться з намірами Президента. Адже за чинною Конституцією уряд може бути розпущений у будь-який момент.

На це Володимир Рибак відповів, що в Україні вже розпочалася передвиборна президентська кампанія, тому «державі потрібен на сьогодні технічний уряд, який думатиме не про свої рейтинги, а про своїх виборців та простих людей». При цьому він нагадав, що у Верховній Раді нині є п'ять-сім народних депутатів, котрі бачать себе кандидатами у Президенти, і вони, передусім думаючи за свої рейтинги, діють за принципом «чим гірше в державі, тим краще для їхніх рейтингів». «Тому нині у цих умовах ніхто нікому не дасть жодних гарантій — ані Президент опозиції, ані опозиція Президенту, — вважає В. Рибак. — Уряд повинен бути аполітичний, і на перший план мають виходити економічні проблеми у державі. І в цьому напрямі будемо працювати».

Для дочасних виборів немає правових підстав

Генеральний секретар ПА НАТО Девід Хоббс поставив запитання щодо вірогідності оголошення в Україні дострокових президентських та парламентських виборів. Щодо дострокових виборів Президента, то Володимир Рибак наголосив, що Президент України — обраний легітимно, після президентських виборів всі країни та міжнародні спостерігачі визнали відсутність порушень під час виборів. Заяви щодо дочасних парламентських виборів, вважає В. Рибак, пов'язані з тим, що в нинішньому українському парламенті 70 відсотків депутатів — нові, й більшість із них прийшли до Верховної Ради з мітингів, а «мітингувальщина» перенеслася до парламенту, де нерідко трапляються сутички і бійки між депутатами. «Але депутати мають усвідомлювати, що вони представляють вищий законодавчий орган і мають у парламенті працювати над виконанням обіцянок, які дали на мітингах, — сказав В. Рибак. — Треба домовлятися, іти на зустріч один одному, знаходити порозуміння». При цьому Голова Верховної Ради висловив переконання, що правових підстав для дочасних парламентських виборів немає. «Сьогодні немає законних підстав розпустити парламент, — сказав він. — Але Президент сказав: якщо парламент не працюватиме і не домовлятиметься між собою, то він може звернутися до народу України і спитати, чи потрібен такий парламент, і нехай народ визначиться. Тому на сьогодні питання про розпуск Верховної Ради у державі не стоїть». В. Рибак також висловив сподівання, що український парламент відіграватиме дуже велику роль у

врегулюванні політичної ситуації. І в Україні, яка нині переживає дуже непростий період, знайдуть порозуміння у вирішенні політичної ситуації у державі.

Співпраця з НАТО триватиме

Під час зустрічі Голова Верховної Ради назвав важливим співробітництво України з НАТО та його парламентський вимір. «Для України важливе партнерство з НАТО особливо в умовах обраного Україною позаблокового статусу, — сказав В.Рибак. — Сподіваюся, що співпраця з НАТО сприятиме проведенню реформ в Україні. Ми прагнемо продовжувати партнерство з альянсом з усіх питань. І підтримка та розвиток політичного діалогу на парламентському рівні є важливим для відносин України з Альянсом. І саме тому ми надаємо великого значення діяльності Міжпарламентської ради Україна — НАТО з усіх питань, що становлять взаємний інтерес». На жаль, торік засідання Міжпарламентської ради Україна— НАТО не проводилося, проте Голова Верховної Ради підтвердив готовність українських парламентаріїв продовжити співпрацю з асамблеєю і знаходити спільні відповіді на сучасні виклики. Українські парламентарії різних політичних поглядів беруть участь у сесіях парламентської асамблеї, семінарах, навчальних курсах.

В.Рибак назвав співпрацю у рамках ПА НАТО важливою і для зміцнення міжнародної стабільності, і в контексті національної безпеки України. Голова Верховної Ради наголосив, що Україна зацікавлена у продовженні співпраці з НАТО на основі Річних національних програм задля провадження реформ у нашій державі. І запевнив, що Верховна Рада і надалі сприятиме розвитку відносин України з НАТО, що становлять взаємний інтерес у питаннях європейської безпеки та стабільності.

Член асамблеї Вітольд Ващеховський, повідомили під час зустрічі, готуватиме звіт щодо стану в Україні. Президент ПА НАТО Х.Бейлі високо оцінив участь українських парламентаріїв у роботі асамблеї під проводом народного депутата Володимира Олійника. І запевнив, що всі країни, члени організації, дуже високо цінують внесок України у миротворчі операції, які проводить НАТО в різних куточках світу.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=316865>

Ярко провели

Сергей Бобок, Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Україна)

На краткосрочное свидание с экс-премьером Юлией Тимошенко, которая находится в Центральной клинической больнице "Укрзалізничці" в Харькове, глава политсовета партии "Батьківщина" Арсений Яценюк и глава Штаба национального сопротивления Александр Турчинов прибыли в 14.20. Проигнорировав стоявших у входа журналистов, они сразу прошли в здание.

Переговоры продолжались более шести часов. По итогам встречи Арсений Яценюк и Александр Турчинов планировали дать брифинг для журналистов, но он был сорван — на выходе из больницы неизвестный мужчина обрызгал господина Яценюка зеленкой из пульверизатора. Позже в МВД сообщили, что нападавшего удалось задержать. На улице попытка нападения повторилась, но была неудачной — охрана Арсения Яценюка поспешно вывела его из толпы, а нападавший мужчина скрылся. "Мы согласовали все моменты. Мы идем единой командой. У нас все в порядке", — поспешно бросил журналистам господин Яценюк. Пресс-конференцию по итогам переговоров с Юлией Тимошенко он пообещал провести в Киеве, "как только отмоется".

В то время когда народные депутаты находились в больнице, стало известно, что председатель Верховной рады Владимир Рыбак отказался созвать по требованию оппозиции внеочередное заседание для принятия акта о возвращении Конституции 2004 года. Спикер встретился с президентом Парламентской ассамблеи НАТО Хью Бейли, которому сообщил, что предложение президента Виктора Януковича Арсению Яценюку возглавить правительство еще актуально. "Такая возможность еще есть. Страна не может без правительства", — подчеркнул

господин Рыбак, отметив, что Кабинет министров "должен быть аполитичным и ставить на первый план только экономические проблемы государства".

Условие оппозиции — контроль над всем экономическим блоком Кабинета министров — господин Рыбак назвал "ультиматумом и диктатом". "У оппозиции есть два варианта: быть в оппозиции, зарабатывать себе рейтинги и идти с ними на выборы или направить своих лучших специалистов в правительство и вместе выходить из существующей ситуации", — подытожил глава Верховной Рады.

В руководстве партии "Батькивщина" вчера не исключили, что могут рассмотреть вопрос премьерства Арсения Яценюка.

— Будет ли Арсений Яценюк премьером? — поинтересовались журналисты у Александра Турчинова в Харькове.

— Как решит Майдан, — уверенно сказал он.

<http://www.kommersant.ua/doc/2406717>

Почему украинцы позволяют оппозиции манипулировать?

«*The Kiev Times*»

Не перестает поражать эволюция сознания евроМайдана и особенно лидеров парламентской оппозиции, которые приватизировали народный протест, пытаются пролоббировать собственные интересы и стать новой политической элитой. Об этом сообщил политический аналитик Павел Нусс.

Нусс считает, что «для любого самодостаточного гражданина оппозиционеры стали бы уже врагами номер один. Но наш героический народ продолжает им верить, тем самым позволяя манипулировать своими патриотическими чувствами и стремлением модернизировать государство, стать достойными гражданами части Европейского содружества».

Эксперт подчеркивает, что надо всегда помнить, или напоминать тем, кто формулирует требования к власти, что главной причиной гражданского протеста было неподписание в Вильнюсе Соглашения об ассоциации с ЕС.

«Сегодня этот пункт требования практически не упоминается оппозиционными лидерами, с трибуны евроМайдана мы слышим от них только пустые обещания. Оппозиция фактически выдвинула единственное требование — Конституционная реформа, которая предусматривает редакцию Конституции 2004 года и снова — перераспределение властных полномочий. Точка. Требования немедленного подписания Соглашения об Ассоциации и зоне свободной торговли с ЕС уже нет в списке Яценюка, Кличко и Тягнибока. Для них самое главное — взять власть, а уже потом, когда-то, подписать Соглашение для поднятия собственного рейтинга. Я не знаю, с чем это связано. Возможно, дело в их грантовой зависимости, потому что одни получают эти гранты от «Газпрома», другие — от заокеанских партнеров, а топовая парламентская оппозиционная сила — и вовсе из собственного кармана главы Кремля. Друзья мои, евроМайдан окончательно запутался в собственной паутине, которую сплели политики-казнокрады», — подытожил он.

«Выход есть, чтобы хоть какую-то, но победу одержать и уехать домой Настоящими Героями. Должно быть принято решение с четкими и обоснованными, реалистичными требованиями: формирование технического правительства, подписание Соглашения об Ассоциации и зоне свободной торговли с ЕС в марте 2014 года, досрочные парламентские выборы (выборы президента состоятся в 2015 году). Далее — Конституционная реформа. Поверьте, эти требования можно начинать реализовывать уже со следующей недели, это и есть модернизация страны, все остальное — длительная и антинародная борьба за власть. Мне лично все равно, какая фамилия у президента. Я хочу жить в правовом, демократическом государстве», — подчеркнул Павел Нусс.

<http://thekievtimes.ua/authority/322192-pochemu-ukraincy-pozvolayut-oppozicii-manipulirovat.html>

Генпрокуратура считает дни до истечения срока выполнения закона об амнистии Юлия Рябчун; Вероника Савченко, "Коммерсантъ" (Украина)

Как заявили вчера в Генпрокуратуре, митингующие удерживают шесть зданий органов государственной власти и местного самоуправления. Это Ивано-Франковская, Львовская и Тернопольская областные государственные администрации, а также Киевская городская госадминистрация, Сокальская районная госадминистрация Львовской области и сессионный зал Полтавского облсовета. "Кроме того, заблокированы некоторые здания и транспортные коммуникации. Всего — 37 объектов", — сообщила начальник Главного управления защиты прав и свобод граждан и интересов государства, противодействия коррупции и преступности в сфере транспорта ГПУ Ирина Зарубинская.

По данным ГПУ, в этом году митингующие пытались захватить здания госадминистраций в Днепропетровской, Житомирской, Запорожской, Одесской, Черниговской и Черкасской областях. Административные помещения захватывались демонстрантами, но вскоре освобождались правоохранительными органами в Винницкой, Ровенской, Сумской, Хмельницкой и Черновицкой областях, а также в Дрогобыче и Перемышлянах Львовской области. По каждой попытке или факту захвата административных зданий были открыты уголовные производства по ст. 341 УК, предусматривающей лишение свободы до трех лет.

В ГПУ считают незаконными не только сами захваты, но и последующие действия активистов: создание Народных советов, отрядов народной самообороны, созывы внеочередных сессий местных советов, решения которых прокуроры сейчас оспаривают в судах административной юрисдикции. "С 16 января судами уже удовлетворено более 100 исков прокуроров, приостановлено действие более 270 решений Народных советов и органов местного самоуправления. Прекращено судами 28 незаконных решений о создании формирований народной самообороны", — отметила Зарубинская. Силовики напоминают, что уголовные производства будут закрыты, если митингующие выполняют требования закона об амнистии, принятого 29 января, и освободят до 17 февраля занятые в Киеве и других населенных пунктах все здания и помещения органов государственной власти, местного самоуправления, транспортные коммуникации, а также столичную улицу Грушевского. "В противном случае все уголовные производства, которые были начаты в отношении демонстрантов, будут расследоваться в сроки, предусмотренные Уголовным процессуальным кодексом, а дела будут направлены в суды, которые будут принимать решения о наказании подсудимых", — заявила Ирина Зарубинская.

Впрочем, митингующие выдвигают Генпрокуратуре свои требования. Во вторник в Киеве совет "Майдана" принял решение о том, что основным условием выполнения закона об амнистии является освобождение всех активистов из тюрем. Вместе с тем вечером того же дня Апелляционный суд Киева оставил без изменений приговор шести активистам Евромайдана, которых обвиняют в организации массовых беспорядков. Члены Народных советов не боятся предупреждений Генпрокуратуры. "Мы считаем создание Народного совета законным, а все его решения легитимными", — заявил член исполкома Народного совета Львовской области Андрей Холявка. По его словам, первыми решениями совета во Львове стали создание исполкома Народного совета и муниципальной дружины. "Полномочия облсовета и исполкома Народного совета пересекаются. Ведь, по сути, мы создали межфракционное объединение, куда вошли оппозиционные силы. 25 января по решению исполкома областной совет выделил 1 млн грн семьям погибших участников Майдана", — добавил Холявка.

Аналогичной точки зрения придерживаются и в совете "Майдана", созданном в конце декабря 2013 года. "Мы не принимали решений об изменении конституционного строя. Решения совета "Майдана" касались внутренней деятельности "Майдана", переговорных позиций с властью, формата переговоров, текущих вопросов. Генпрокуратура пытается запугать активистов, но, несмотря на угрозы, сомневаюсь, что нормы закона об амнистии будут выполнены", — заявил член совета всеукраинского объединения "Майдан" Игорь Луценко.

<http://www.kommersant.ua/doc/2406709>

Що треба знати про громадянську війну

Юрій Райхель, «День»

Щодня з екранів телевізорів, в Інтернеті й на сторінках газет чути міркування про загрозу громадянської війни, розколу країни, можливого кровопролиття. Від частого повторення такі погрози перетворилися на політтехнологічні й пропагандистські кліше, підтримувані показною мобілізацією «тітушок», так званих народних дружинників у Криму, Донбасі й інших південно-східних регіонах. Усе це дуже схоже на давно відому стратегію напруженості, яку тією чи іншою мірою використовують обидві сторони, що беруть участь у політичній кризі.

Якщо відволіктися від страху громадянської війни, що старанно нагнітається, й спробувати розібратися в цьому питанні, слід передусім домовитися про основні поняття.

Розділимо можливе кровопролиття та повномасштабну громадянську війну. При цьому будь-який збройний конфлікт, зокрема й громадянська війна, обов'язково супроводжується кровопролиттям. Проте зворотне твердження не завжди правильне.

Чи може українська влада довести політичну кризу до зіткнень протестувальників з підрозділами міліції, зокрема із застосуванням вогнепальної зброї? Так, може й, напевно, така можливість у якихось її планах є. Поза сумнівом, що при цьому проллється кров й будуть жертви з обох боків. Їхня кількість залежить від агресивності влади, її повної нездатності досягти прийняттого компромісу з опонентами. Але чи є це громадянською війною? Ні, не є, але може стати передумовою для її початку.

◆ Джеймс Ферон, який вивчає громадянські війни в Стенфордському університеті (Каліфорнія, США), визначає їх як «насильницький конфлікт усередині країни, боротьбу організованих груп, що прагнуть захопити владу в центрі й регіоні, або прагнуть змінити державну політику». Дослідження громадянських війн свідчить, що для їх початку в країні має бути наявність певних умов.

◆ По-перше. Економічні й соціальні інтереси значних груп населення мають, висловлюючись комуністичною термінологією, антагоністичний характер. Іншими словами, вони настільки протилежні, що ніякий компроміс між ними неможливий. Кожна зі сторін прагне повної перемоги й знищення економічної й соціальної основи своїх противників.

Історія громадянської війни в США, Китаї, Мексиці, Росії свідчить, що головним протиріччям у них було невирішене аграрне питання. Латифундисти, поміщики, компрдорська буржуазія, кола клерикалізму чинили опір націоналізації землі, її розподілу серед дрібних власників, категорично не хотіли віддавати величезні земельні наділи, якими володіли. Земельні наділи були основою їхнього багатства, економічного й політичного впливу. Найбільший опір і гострота громадянської війни в Росії спостерігалися в тих регіонах, де аграрне питання через низку обставин було вирішене або не стояло гостро, відсутнє або було не дуже значним велике поміщицьке землеволодіння. На Доні, в Поволжі, Західному Сибіру, північній частині сучасного Казахстану, південній частині Уралу, на Далекому Сході, в Україні. Тут були дрібні й середні землевласники, яких ми називаємо фермерами, а комуністи кулаками. Їм більшовицька націоналізація землі була не потрібна, от і протистояли їй донські, уральські й амурські козаки, а також українські селяни зі зброєю в руках.

◆ По-друге. Сторони громадянської війни мають володіти значними ресурсами. У першу чергу, матеріальними, фінансовими, організаційними, людськими, інформаційними, мати під суворим контролем певну територію з цивільною адміністрацією, якій підкоряються збройні формування.

Якась кількість ресурсів може надходити із зовнішнього джерела, але їхній вплив у жодній громадянській війні не був визначальним. Зовнішній чинник може підсилювати або ослаблювати внутрішні, але не більше. Громадянська війна в Китаї в 1927—1949 рр. завершилася перемогою комуністів не через постачання їм радянської зброї й фінансової допомоги Москви, армія Чан Кайші отримала від американців не менше, а через причини внутрішнього характеру. У першу чергу через обіцянки комуністів провести земельну реформу. Це забезпечило їм

підтримку більшої частини китайського селянства, яке за прикладом радянських більшовиків незабаром обдурили.

Зовнішнє втручання можливе у вигляді інтервенції, й тоді громадянська війна поєднується з національно-визвольною, що надає конфлікту дещо іншого характеру. Зокрема й боротьбою за територіальну цілісність країни.

◆ По-третє. Громадянська війна ймовірніша на важкодоступній території, в гірській, пустинній і лісистій місцевості.

Є ще низка ознак і умов громадянської війни, ми зупинилися на головних.

Тепер подивимося, чи є в Україні умови для початку громадянської війни? Наразі відповідь негативна.

Є досить значні протиріччя між олігархічною структурою економіки й устроєм державного апарату й більшістю населення, в першу чергу дрібним і середнім бізнесом. Проте кількість олігархів і пов'язаних з ними чиновників незрівнянно менша, ніж решта населення. Цим людям є що захищати й зберігати, але немає необхідності вдаватися до зброї. Тим паче що збройний конфлікт ударить передусім по їхньому майну й джерелам отримання прибутків.

Скільки людей потенційно можна мобілізувати на захист влади? Проста арифметика свідчить, що не так уже й багато. Спеціальні підрозділи міліції в цілому нараховують до 15 тис. осіб, розкиданих по всій території країни. І не всі вони готові воювати. Можливо, серед прокурорів і суддів знайдеться кілька сотень таких відчайдушних, у чому є дуже великі сумніви. З такою, з дозволу сказати, олігархічною гвардією громадянську війну не починають. Сподіватися на регулярну армію режим не може, оскільки зробив усе, щоб її принизити й звести до мінімального рівня.

◆ І аж ніяк не можливо уявити, щоб за режим виступили люди, яких силоміць і під страхом звільнення привозять на провладні мітинги для розмахування прапорами. За гроші в громадянській війні не беруть участі. Немає в Україні великих соціальних груп, які б хотіли брати участь у громадянському конфлікті. І чим більше кричать на зборах регіоналів у Харкові, Донецьку, тим зрозуміліше, що жодного реального людського ресурсу у них немає. Більше того, вони смертельно бояться повномасштабної громадянської війни, так розуміють можливість її результату й чим це їм загрожує.

От провокувати зовнішню інтервенцію вони можуть. Принаймні, погрожувати нею. Ймовірність прямого збройного російського втручання в найближчій перспективі досить мала. Причини такого становища вимагають окремого розгляду. Поки приймемо це як факт.

Для громадянської війни в Україні відсутній найважливіший чинник. Внутрішньоелітний розкол не досяг стадії неможливості компромісу. Не ставиться питання кардинального перерозподілу власності й тим паче націоналізації. Питання влади за всієї його важливості є до певної міри технічним. Про її форму й межі повноважень президента, парламенту й судів цілком можна домовитися. Уся складність у тому, що немає людини й органу на протилежному боці, який міг би гарантувати виконання домовленостей і взятих зобов'язань. Українська політична культура не виробила реперні точки взаємної довіри. Поки діє принцип: увечері домовилися, а вранці відмовилися.

І Це чинник суб'єктивний і цілком переборний за певного бажання. Поки проблема полягає в тому, що відносно вузькій групі в оточенні президента є що втрачати. І єдиною гарантією збереження багатства, що так нестримно зростає, є збереження наявної структури влади в її персональному складі.

Не будемо також детально розглядати суто військові аспекти проблеми. Зауважимо лише, що в нинішньому вигляді міліційні спеціальні підрозділи не є армією в бойовому сенсі. Вони не володіють дуже багатьма речами, щоб такими бути, й не для цього створювалися. Їх навчали для виконання абсолютно інших завдань.

Тепер про кровопролиття. Якщо влада така безрозсудна, що почне поліцейську операцію із силового придушення Майдану, то кров проллється. Такі дії на цьому етапі розвитку політичної кризи приведуть її в такий гострий стан, що неминучою є така ж відповідь. Причому

в різних формах. Зокрема й у вигляді міської герильї. Жодних шансів перемогти її влада не має, й головних втрат зазнають великі власники. Причому не лише в Україні, а й у місцях зберігання капіталу. Судячи з того, що позиція Брюсселя, зокрема й під тиском Вашингтона, дедалі посилюється, позиція олігархів почне змінюватися. Не швидко, але рух ми побачимо найближчими тижнями, якщо не днями. Урешті-решт, здаватися Росії вони не збираються, й тому без Заходу залишитися не можуть.

♦ Агресивні політичні самовбивці з оточення президента й серед депутатів-регіоналів у відчаї можуть зробити фатальний постріл, але не більше того.

Небезпеки громадянської війни й розколу країни на даному етапі розвитку кризи й у найближчій перспективі немає. Спроба поліцейського розгону Майдану можлива, але з кожним днем стає менш ймовірною. Що ж залишається в рукаві у влади? Терор, убивства, викрадання людей, насамперед активістів. Це не громадянська війна, а кримінальні злочини. Відповідною буде й судова класифікація.

<http://www.day.kiev.ua/uk/article/podrobici/shcho-treba-znati-pro-gromadyansku-viynu>

Чого Майдан очікує від влади

Журнал «Економіст»

В Україні можлива ескалація конфлікту між протестувальниками та представниками влади, якщо переговори з урегулювання кризи закінчаться або нічим, або таким компромісом, якого не прийме Майдан. Як заявляє керівник представництва Фонду імені Генріха Белля на Україні Кирило Савін, активісти очікують від влади лише справді значних поступок.

Савін вважає, що відставка українського прем'єр-міністра і скасування гучних законопроектів «хоча і є кроками у правильному напрямку, але зроблені занадто пізно». «Ще пару місяців тому ними можна було б заспокоїти ситуацію, – заявив він у своєму інтерв'ю австрійському виданню Die Presse. – Тепер же я сумніваюся в тому, що єдина точка зору буде знайдена без дострокових президентських виборів або, припустимо, змін до Конституції». Янукович, впевнений Савін, занадто «довго намагався відсидітися під час кризи, грати на час, в результаті чого ситуація стала ще більш серйозною».

Мітингувальники, за словами голови представництва фонду, «є неоднорідною структурою, вона складається як з невеликих груп, так і з окремих людей, взагалі ніяк не пов'язаних з якимись організаціями». Це, на думку Савіна, водночас і добре, і погано, адже «хтось повинен буде вести переговори з Януковичем, не можуть же до нього прийти дві тисячі осіб». У принципі, стверджує він, «легітимність української політичної опозиції мала», адже: «На Україні не вірять політикам (...). Вони, на думку народу, керуються у своїх діях виключно власними інтересами».

Причина, з якої на Майдані так багато радикальних угруповань, на думку Савіна, полягає в тому, що там «із самого початку було чимало націоналістів, причому не тільки з партії «Свобода». Ця партія, продовжує він, лише «верхівка айсберга, крім неї існує ряд напіввоєнізованих організацій, праворадикальних та хуліганських угруповань, і середина січня стала для них зоряним часом». Тепер радикали вважаються героями, адже мирні протести не могли ні до чого привести тривалий час.

В цілому Савін визнає, що побоюється подальшої ескалації конфлікту, оскільки це цілком можливо, якщо переговори ні до чого не приведуть. Також можливо, що помірна опозиція знайде компроміс із владою, але вулиця його не прийме. «Тому влада повинна зробити щось значне – все інше українців переконати не зможе», – вважає голова представництва Фонду імені Генріха Белля.

<http://ua-ekonomist.com/5658-chogo-maydan-ochkuye-ud-vladi.html>

На Заході не хочуть перетворити Україну на другу Білорусь

Іван Фаріон, «Високий Замок»

Політичне протистояння між Банковою і Майданом немовби завмерло. Жодна зі сторін не веде активних дій. Складається враження, що функціонери з того й іншого боку не знають, що робити далі. Дещо розгубленою в останні дні виглядає опозиційна трійця. Її пафосні гасла багатьом проїлися, уже «не запалюють». Від них Майдан втомився, зневірився. Революційного прогресу немає. Існує ризик, що виснажені порожніми балачками люди можуть вийти з-під контролю і візьмуться вирішувати пекучі для себе питання на власний розсуд... Можливо, наші спостереження помилкові? Звірити їх ми спробували з політологом, директором Міжнародного інституту демократій Сергієм Тараном.

- Які дієві шляхи виходу із політичного колапсу, що має-мо нині, ви запропонували б тим, від кого це залежить?

- Для лідерів Майдану питанням №1 має бути узгоджена позиція щодо конституційного процесу. Чи йдеться про повернення до Основного Закону зразка 2004 року, чи про проект нової Конституції (що дуже складно, враховуючи затягувальний характер перемовин з владою). Єдність важлива понад усе. Поки що, складається враження, такого спільного бачення немає. І це найгірше. Бо ще трохи, і ризикуємо побачити між опозиціонерами відверті міжусобиці, які країна спостерігала між лідерами Майдану-2004 після приходу «помаранчевих» до влади.

Питання №2, без якого нікуди, – формування мереж «Самооборони Майдану» у Києві та у регіонах. Влада найбільше боїться не того, що люди приходять на мітинги, а того, що вони будуть самоорганізовуватися у структури – дисципліновані, з єдиним керівництвом, з чіткою метою. Організована людина важить і впливає на політику у декілька разів більше, ніж «аматор».

- Багато що залежить від парламенту. Подійкують, що там назбиралася критична маса людей, готових порвати з минулим і рішуче переписати диктаторські «правила гри». Чи так це?

- Жодних виявів цього наразі не бачимо. Максимум, що назбиралося у Верховній Раді, – критична маса депутатів, які не бажають силового сценарію. Але не більше. Несприйняття репресій ще не означає, що ці депутати-«регіонали» готові йти врозріз з лінією своєї партії. Про переформатування парламенту говорити поки що рано.

- Наскільки визначальна роль Кремля у нинішньому протистоянні в Україні?

- Вона найвизначальніша! Янукович залежить від грошей Путіна. Це єдине, на що він серйозно зважає. З усіх зовнішніх політичних гравців російський президент впливає на українського найбільше. Це не означає, що Путін впливає на Україну або на ситуацію у нашому суспільстві. Але він впливає на людину, яка має найбільшу владу у країні.

- Чи правда, що умовою виділення другого фінансового траншу Україні російське керівництво ставить приборкання Майдану?

- Так. Для Кремля було б ідеальним варіантом, якби відбулося силове розгортання політичного конфлікту в Україні. Це остаточно дискредитувало б Януковича і унеможливило б навіть його спроби піти на Захід.

Друга умова виділення грошей від Путіна – прем'єр-міністр України, якого порекомендує Росія.

- Як ви сприймаєте розмови про те, що після олімпійської «передшишки» Москва візьметься за Україну «більш ґрунтовно»? Зокрема, «зважаючи на прохання трудящих», які вже надходять, вдасться до силових дій на нашій території – щоб повторити історію з Південною Осетією, Абхазією, Придністров'ям?

- Цей сценарій уже реалізується, незалежно від того, є Олімпіада чи її немає. Ми це бачимо по викраденню людей, по снайперських пострілах на вулиці Грушевського, по інших провокаціях. Можливо, після Сочі російський вплив посилиться, напруження нагнітатимуть. Не виключено, що певні служби організують вибухи, терористичні акти і звинуватять у цьому опозицію...

- *Спостерігачі припускають, що коротка розмова Путіна і Януковича у Сочі виявилася безплідною. Чи не може статися так, що у відповідь на те, що не знайдено спільної мови, Янукович «grimне дверима» і відновить діалог з Євросоюзом про асоційоване членство у ньому України? А ще проситиме Захід про потужну фінансову підтримку?*

- Така фантазія може здійснитися у тому разі, якщо Захід готовий буде поступитися принципами, перебороти внутрішні бюрократичні процедури і виділити кошти негайно, без жодних умов. Януковичу гроші потрібні не колись, коли відбуватимуться реформи, а вже зараз. У цьому і різниця у підходах Заходу та Росії. Кремль не вимагає реформ. Путін готовий дати гроші хоч завтра. Йому достатньо буде розгону Майдану і «ручного» глави уряду.

- *Рядові майданівці розчаровані в'ялою реакцією Заходу на українські події. Люди кажуть про «гнилу Європу», яка своїм «пофігізмом», надмірною обережністю продовжує життя диктаторському режиму. Що стримує Захід від «більш чутливого» впливу на українську владу?*

- На Заході не хочуть радикальними заходами перетворити Україну на другу Білорусь. Тактику санкцій свого часу було застосовано до режиму Лукашенка. Як наслідок, Захід втратив будь-які контакти і будь-які можливості впливати на цього диктатора. Застосовуючи повномасштабні санкції до українського керівництва, Європа остаточно розрізала би Схід і Захід. А ще не можна буде говорити про асоційоване членство в ЄС, про виділення фінансової допомоги країні, проти якої оголошено санкції. Це було би абсурдом. Захід тримає двері в ЄС для України відчиненими - щоб спробувати через свої контакти вплинути на позицію Януковича і олігархів. Варіант із санкціями там, звичайно, тримають у запасі, але санкції означають, що інших механізмів впливати на ситуацію в Україні більше не буде. А Захід, очевидно, хотів би мати широкий інструментарій...

<http://www.wz.lviv.ua/ukraine/125780>

Інтернет-ЗМІ

Ваш выход, Сергей Леонидович!

Главком

Майдан неожиданно дал возможность вернуться в большую политику подзабытому многими Сергеем Тигипко. Именно его фигура сейчас рассматривается в качестве потенциального компромиссного премьера (при других раскладах - спикера), который может временно устроить и власть, и олигархов, и Запад, и даже оппозицию. Последняя сама отказывается мараться сейчас о премьерство. К тому же, такое назначение урезонит группу недовольных «регионалов», которых перед голосованием за закон об амнистии приезжал воспитывать лично Президент. Собственные услуги в этом направлении Сергей Леонидович уже успел предложить Виктору Януковичу. Встреча Президента, который раздумывает над внесением кандидатуры нового главы правительства в парламент, с депутатом состоялась в начале этой недели.

Ускорило встречу Тигипко с президентом сообщение о том, что внутри Партии регионов «созрело» демократическое крыло во главе с Сергеем Тигипко. Несколько десятков депутатов из провластной фракции якобы были готовы пойти на соглашение с оппозицией и начать принимать компромиссные решения. Интересно, что о формировании некой демократической платформы внутри ПР первыми заявили именно оппозиционеры – Николай Томенко, а позже Андрей Шевченко. Последний в своем «твиттере» вовсе написал, что как минимум 30 депутатов большинства отказываются следовать за «генеральной линией Януковича–Медведчука». Также, по информации нардепа, демократическую фронду готовы якобы были готовы поддержать несколько губернаторов и глав облорганizations «регионалов».

Эта новость была растиражирована в прошлую пятницу, как раз в тот момент, когда президент пребывал в Сочи. Сообщение явно застало «регионалов» врасплох. Реагировать на него оказалось некому. И лишь после выходных Анна Герман, которую причисляют к группе

Клюева, разразилась заявлением, которое могло лишь подтвердить: в Партии регионов действительно что-то происходит. Вопрос был лишь в том: то ли, о чем заявила оппозиция?

Герман отметила, что «намерение группы депутатов Верховной Рады от Партии регионов во главе с Сергеем Тигипко выйти из фракции ПР не отразится на единстве партии.»

Она также привела исторические параллели. «Надо вспомнить, чем закончилась история с Демократической платформой в КПСС: ее инициаторы стали банкирами-миллиардерами. А те, кто поверил им, были обмануты и обворованы», — подчеркнула депутат.

Тем временем, по информации «Главкома», Тигипко уже на выходных был приглашен на встречу с президентом. Сама аудиенция состоялась в начале этой недели. Сергей Леонидович озвучил свой план преодоления кризиса, в ответ президент согласился с предложениями Тигипко и пообещал провести дальнейшие консультации.

Разочарованный сочинским вояжем Янукович оказался более склонным к компромиссам по крайней мере с представителями своей партии. Как уверяют источники «Главкома», это произошло не потому, что Янукович боится новых «коктейлей Молотова» на Грушевского, а из-за аховой ситуации в экономике. Путин явственно дал понять украинскому президенту, что возобновления финансирования пока ждать не стоит. В свою очередь, напуганный Запад, вроде как, готов его предоставить в обмен на определенные шаги со стороны украинской власти – в частности, возобновления работы по евроинтеграции. Причем МВФ даже готов смягчить требования, которые ранее выдвигались Киеву для получения такого транша. Западные дипломаты даже в нынешней ситуации падки на визуальные эффекты и «европеизированный» Тигипко в роли премьера (или даже спикера) вполне может создать приемлемую телекартинку возвращающейся на европейский путь Украины.

Реакция самого Тигипко на разговор с президентом также не заставила себя ждать. Она урезонила излишних оптимистов от оппозиции насчет развала парламентского большинства. Пресс-служба депутата сразу же после встречи с президентом распространила заявление о том, что никто никуда выходить не собирается, а Партия регионов способна сформировать новое профессиональное правительство. Правда, в словах Тигипко прозвучала жесткая критика нынешнего Кабмина, который фактически провалил работу по обеспечению «покращения», но ругать правительство, которое работает с приставкой «и.о.» – не самый смелый подвиг. О Викторе Федоровиче, который это самое правительство сформировал, Сергей Леонидович не произнес ни слова.

«Наши главные враги – казнокрады, коррупция, безответственность, неэффективная работа, – с привычным комсомольским задором очертил Тигипко фронт работ. – Убежден, что Партии регионов хватит сил, чтобы справиться с этими вызовами».

Реальных сторонников ныне действующего правительства в Партии регионов немного, поэтому Тигипко просто публично озвучил то, о чем другие «регионалы» брюзжат по углам в частных разговорах. Правда, «демократизацию» ситуации они видят по-разному – кто-то, например, просто недоволен, что Кабмин крайне мало прислушивается к скромным пожеланиям рядовых депутатов. Пока же на публику большинство «регионалов» ограничивается заявлениями о том, что в партии «идет непростая дискуссия».

Не первый номер

Пока Янукович размышляет над предложением Тигипко, последнему действительно нет смысла лишний раз нагнетать обстановку во фракции и выступать с воинственными заявлениями, рискуя настроить против себя остальных. После того, как он слил свою «Сильную Украину» с Партией регионов и без особых успехов поработал вице-премьером, о Сергее Леонидовиче стали подзабывать – в правительство ему ход был заказан, а «для телевизора» у партии нашлись иные спикеры. Насколько теперь Тигипко с его далеко не однозначной репутацией и политическим прошлым может выглядеть примиряющей фигурой (в том числе, в глазах Майдана) – тот еще вопрос, но если новосформированное правительство действительно будет компромиссным, его кандидатура в премьеры вполне может оказаться в списке фаворитов. Равно как и в числе претендентов на кресло, которое пытаются расшатать под пошедшим на старости лет во все тяжкие Владимиром Рыбаком.

«Тигипко готов идти в правительство, но пока он просто активизирует свою политическую деятельность и рано говорить о том, что он на что-то претендует, – говорит бывший его соратник по «Сильной Украине» Кость Бондаренко. – Сейчас борьба за премьерский пост развернулась между несколькими крупными игроками, но только если каждый из них проиграет эту партию и не пройдет через парламент, можно будет переходить к рассмотрению иных личностей, в том числе, Тигипко. Думаю, внутри Партии регионов еще будет создано несколько платформ, и дальнейшее развитие событий будет зависеть от внутренних договоренностей между этими группами и людьми, которые их вдохновляют».

Формально под координацией Тигипко находится группа во фракции ПР, состоящая из 38 нардепов, но было бы большим преувеличением сказать, что Сергей Леонидович может руководить ею по своему усмотрению. Сам Тигипко сумел провести лишь несколько штыков, которых может условно считать «своими» – это бывшие «сильноукраинцы». Но также в эту группу входят креатуры Дмитрия Фирташа, Сергея Левочкина, Виктора Пинчука, Юрия Бойко – в общем, контингент достаточно разношерстный. Показательно, что когда Янукович убеждал фракцию голосовать за закон об амнистии в редакции власти, по словам очевидцев, тот же Фирташ давал по телефону отмашку на положительное голосование через своего партнера Ивана Фурсина. Поэтому даже если и говорить о фигуре Тигипко как объединяющей, не обойтись без доброй воли тех, кому депутаты обязаны куда больше, чем ему.

«Вспоминаю, как в свое время о Тигипко отозвался Кучма – хороший он парень, менеджер, но несамостоятельный, – говорит политолог Владимир Фесенко. – Он имеет определенные амбиции, у него хорошие задатки и управленческие, и политические, но он не лидер. Но если будет решение тех, кто влияет на депутатов этой группы, что надо договариваться с оппозицией или играть самостоятельную роль по новому правительству и изменениям в Конституцию, тогда другое дело. Сейчас Тигипко находится в стратегическом резерве,. Но если дело дойдет до необходимости формирования именно коалиционного правительства и поиска нейтрального премьера, Тигипко может рассматриваться в качестве такой фигуры или предлагаться олигархами».

Коллега Фесенко Михаил Погребинский не в восторге от возможного премьерства Тигипко, но допускает такой вариант.

«Меня хохот давит, когда я слышу о Тигипко и организации демократического крыла. У нас когда надо вспомнить о демократии, сразу вспоминают о бывших комсомольцах – Тигипко, Порошенко, – замечает Погребинский. – Но если какая-то игра вокруг Тигипко есть, она имеет право на существование. Для меня абсолютно неприемлемы такие кандидаты в премьеры как Яценюк и Порошенко даже во временном качестве, а Тигипко таким мог бы стать, если бы об этом стороны договорились, если бы это выглядело как компромисс. Происходящее может быть игрой Тигипко, а может быть игрой Фирташа – Левочкина, чтобы позже получить какую-то совсем отдельную игру».

«Спалили» заранее?

Важно для Тигипко будет также привлечь на свою сторону депутатов из «неястребиной» «ахметовской» группы, которые пока заняли выжидательную позицию, но после подставы с «ручным» голосованием 16 января понемногу проявляют норы. То, что Тигипко никогда не был для «донецких» своим, может сыграть в нынешней ситуации для него в плюс – в этом собственно и будет заключаться его компромиссность. Ну, и конечно, добиться если не симпатий, то хотя бы нейтрального отношения оппозиции.

Пока в «Батькивщине» многие удивлены разговорами о «прозрении» Тигипко.

«Не знаю, откуда Андрей Шевченко взял эту информацию, прежде чем ее вбросить, но до того, как эта группа оформится и про нее будет заявлено официально, эти сообщения несерьезны с политической точки зрения, – журит коллегу по «Батькивщине» Андрей Павловский. – Зачем это было делать – чтобы за выходные на эту группу надавили и они передумали?».

«Регионал» Олег Шаблатович, который прошел в парламент по квоте «Сильной Украины», уверяет, что оппозиция информационными вбросами о демплатформе лишь

работает на разжигание конфликтов внутри Партии регионов и всю расхваливает преданного партии соратника: «Тигипко – человек, имеющий колоссальный опыт и авторитет у депутатов, к нему ходят за советом. Не готов говорить о его премьерстве, потому что кандидатуру будет вносить Президент, но поддержки в зале у него очень много».

И будет, конечно, очень символичным, если в результате волна Майдана «без лидеров» ненароком вынесет на премьерский пост человека, который, казалось бы, давно и безвозвратно променял собственные политические перспективы на третьи роли при власти.

<http://glavcom.ua/articles/17444.html>

Владимир Литвин: «Нынешняя Рада - это пять предвыборных штабов»

ЛІГАБізнесІнформ

Экс-спикер - о роли парламента в поиске выхода из политического кризиса, ущербыности возврата к Конституции-2004 и боевых отрядах Майдана и власти

- *Какие конкретные шаги необходимо сделать в Верховной Раде для преодоления затянувшегося кризиса, для прекращения противостояний в обществе?*

- Парламент для начала хотя бы должен начать работать. Он обязан учитывать общественные настроения и принимать адекватные решения. Мы можем выйти из тупика только в том случае, если на первое место в диалоге поставим то, что объединяет, а не то, что разъединяет. Во всяком случае, требуется диалог. Но судя по всему, политики к нему не очень-то стремятся.

- *Давайте конкретизируем: что объединяет? К этому относится ограничение полномочий президента путем возврата Конституции-2004?*

- Безусловно, власть следует рассредоточить. Вы называете это ограничением полномочий Президента, я предпочитаю другое определение - рассредоточение власти. Необходимо перенести акцент в ответственности за страну в большей мере на правительство и парламент. Но простым возвратом к Основному Закону в редакции 2004 году проблемы не решить. Мы снова получим доминирование той или иной олигархической группы в исполнительной власти, которая ничем не будет сдерживаться и, более того, опираться на поддержку парламентской коалиции.

- *Простого ответа на вопрос - нужно ли вернуться к Конституции-2004 - у вас нет?*

- То, что Конституцию нужно модернизировать, то, что действующая Конституция во многом исполнила свою роль - это факт.

- *Сам возврат к Конституции 1996 года был ошибкой?*

- Обе редакции Конституции не идеальны - и 1996 и 2004 годов. Общество и страна пошли в своем развитии вперед, и Украине нужен качественно новый документ. Но это отнюдь не означает, что мы должны поспешно, под момент изменить его. Я боюсь людей, которые пишут конституции за одну ночь. Сегодня, судя по информации, уже столкнулись два подхода к ней, которые существенно отличаются: от Батькивщины и от УДАРа. Показательно, что дискуссии ведут не по вопросам комплексного характера организации жизни государства, а исключительно о том, как поделить власть. Новую Конституцию следует создавать, прорабатывая все ее нормы с учетом нового времени, а не заикливаться на полномочиях президента.

Возврат к Конституции-2004 не гарантирует снятия напряжения в обществе и последующих конфликтов. Например, в ней записано, что парламентское большинство формируется фракциями. Оно же фактически определяет кандидатуру премьер-министра и состав правительства. При таких обстоятельствах Партия регионов и коммунисты, мобилизовавшись, снова будут составлять большинство. Другие конфигурации трудно представить. Это изменит ситуацию? Это устроит оппозицию? Нет. Нужен более реалистичный и фундаментальный подход. Мне представляется, что и сама идея возврата непременно к

Конституции 2004 года вряд ли успокоит общество. Может быть, это в некоторой степени ублажит политиков, но ненадолго.

- Есть мнение, что стоило бы вернуться к Конституции-2004 всего на один год, на протяжении которого работать над новой редакцией Конституции, которая предполагала бы парламентский способ формирования правительства и при этом исправляла бы все недочеты Основного закона редакции 2004 года. Тем более что подобный прецедент в Украине был. В 1995 году был принят конституционный договор, который на один год определил основы управления государством. После этого, в 1996 году, уже была принята полноценная Конституция.

- Приблизительно об этом я и говорю. Бездумно 226-ю голосами принимать акт о возврате Конституции-2004 года. Это значит нарваться на новый виток противостояния. Одной из исходных точек договора между властью и оппозицией должен быть пункт о безотлагательной необходимости конституционных изменений. Необходимо подписать некое соглашение, в котором, кроме всего прочего, определить принципы организации страны и работать над более совершенным документом, принимая во внимание недочеты конституций в редакции 1996 и 2004 годов. Поэтапно. Новая Конституция необходима, но механический возврат к Конституции-2004 - это не выход, и писать новый документ на колене - тоже не выход. Если уже и делать такой шаг, то он должен быть подкреплён 300 голосами.

- В нынешнем созыве вы возглавляете Комитет по вопросам национальной безопасности и обороны. Как вы относитесь к созданию добровольных отрядов - Народная самооборона Майдана и Украинский фронт?

- Создание таких и других формирований не противоречит фундаментальным правовым нормам. Право на свободу объединений граждан закреплено в ст.36 Конституции. Добавим сюда и ст.69, гласящую, что народное волеизъявление осуществляется через выборы, референдум и другие формы непосредственной демократии. Другое дело - действия подобного рода образований. Они могут нести угрозы и правопорядку, и нацбезопасности. Если угрозы есть, должна включаться правоохранительная система, и такие организации должны объявляться вне закона.

- Так что конкретно с Украинским фронтом, активностью харьковского "Оплота" и, с другой стороны, Народной самообороной: они незаконны?

- У меня нет доказательств, которые бы свидетельствовали о том, что их действия носят уголовный, противоправный характер. Хотя тенденции тревожные.

- А заявления отдельных представителей - того же Жилина из "Оплота" - о том, что он и его люди оставляют за собой право отрывать ноги и руки оппонентам?

- Я читал его высказывания - он балансирует на грани фола. Для людей это непривычно, провокативно и даже возмутительно. Должен сказать, что и Фронт, и Самооборону я рассматриваю как технологический продукт. Возможно, с непредсказуемыми последствиями.

У меня нет доказательств того, что действия Украинского фронта и Народной самообороны носят уголовный характер. Хотя тенденции тревожные

- Вы вспомнили о правоохранителях, но разве вся правоохранительная система сегодня себя не дискредитировала? Тот же "Беркут" вообще прошел точку невозврата, и вряд ли когда-либо будет нормально восприниматься обществом. Возможно ли без проведения люстрации навести порядок среди силовиков? И, в частности, что делать с "Беркутом"?

- Мне кажется, что слово "люстрация" тоже дискредитировано. Его часто используют как ширму, не желая углубляться в корень проблемы. Правоохранительные органы обязаны действовать в рамках закона. В ряде случаев милиция превысила полномочия в процессе противостояния с протестующими. Есть вопиющие эпизоды, которые нужно расследовать, но это не должно повлечь за собой радикальных решений против всех людей, работающих в системе МВД. Почему должны страдать невинные сотрудники? Расследование нарушений со стороны милиции не должно превращаться в повсеместную месть и травлю.

Реформа МВД, конечно, необходима. Начинать нужно с того, чтобы отбирать в органы людей, которые "дружат с головой". И соответственно платить им, чтобы они не жили необходимостью заглядывать в чужой карман.

- *А что делать сейчас с конкретными преступниками в погонах? С теми, кто избивал журналистов, кто стрелял в медиков, кто пытал людей на морозе?*

- Эти дикие, варварские выходки, которые шокировали всю страну, должны быть расследованы, а виновные наказаны - это однозначно.

- *Вы согласны с тем, что руководство МВД умышленно не расследует эти, как вы говорите, эпизоды? Иначе как можно объяснить, что не выявлены сотрудники милиции, чьи лица крупным планом были сняты в момент издевательств над людьми? В частности, над активистом Майдана Михаилом Гаврилюком.*

- Вы говорите логично.

- *В Верховной Раде осуществляется давление на народных депутатов со стороны, в частности, Администрации президента? Сейчас об этом много говорят, с учетом того, как был принят закон об амнистии и как Сергей Тигипко "передумал" выходить из фракции Партии регионов. Вы лично ощущаете на себе давление?*

- Давайте по порядку. О том, что в Партии регионов были голоса за поддержку оппозиционного законопроекта об амнистии разговоров много. Это говорят, прежде всего, представители оппозиции. Я эти голоса не считал. Узнать правду можно было лишь в том случае, если бы состоялось голосование за оппозиционный проект. Допускаю, что некоторые представители оппозиционных фракций просто выдают желаемое за действительное. Допускаю и то, что и некая группа регионалов имела намерение продемонстрировать свою солидарность с требованиями Майдана.

А что касается давления, то сегодня каждый народный депутат находится под давлением. И в том числе под давлением того, что происходит на улице, под давлением международного сообщества...

- *Вы же понимаете, о чем я спрашиваю.*

- По поводу Администрации президента спросите у лидеров Партии регионов - они на прямой связи с Банковой. Мне нечего сказать. Да и не стоит за них говорить.

- *Спрошу по-другому. В Раде есть "группа Литвина", и на вас как ее негласного лидера могут надавить, чтобы гарантировать определенное количество голосов членов этой группы для продвижения удобных власти законопроектов?*

- Нет никакой формальной группы Литвина. Есть группа народных депутатов-мажоритарщиков, которые координируют свои действия для привнесения конструктива в работу законодателей. Мы не хотим, чтобы Рада окончательно превратилась в ристалище для двух антагонистических лагерей.

Ответом на вопрос может быть и голосование внефракционных. Во многих случаях оно не в поддержку большинства.

Реформа МВД, конечно, необходима. Но слово "люстрация" тоже дискредитировано. Его часто используют как ширму, не желая углубляться в корень проблемы

- *Вас называют лидером, потому что вы чаще других озвучиваете инициативы этой группы в СМИ.*

- Просто в последнее время, впервые за истекший год, меня чаще стали приглашать на телевидение и в другие СМИ. Думаю, что даже такая прямая постановка вопроса о моем лидерстве может вызвать сцену ревности у некоторых независимых коллег-мажоритарщиков.

- *На некоторых ресурсах появилась информация "со ссылкой на источники в окружении Литвина" о том, что ГПУ готовит обвинительное заключение по вам, связанное с делом Гонгадзе. Это может быть элементом давления?*

- Я не обращаю на это внимания, и вам советую не обращать. Конечно, мне известно, кто это сделал и с какой целью. Сделано грязно, топорно и является частью борьбы одного из

политобразований за сохранение своего "донора". Вот и решили открыть широкий фронт. Благо, возможности и связи это позволяют. Это к тому же является частью борьбы против совершенно другого человека.

- *Какое политобразование? Против кого ведется борьба?*

- Могу сказать только одно - жизнь все расставит на свои места. Правда, очень долго она расставляет, к сожалению.

- *Выборочное выделение бюджетных средств на округа депутатов-мажоритарщиков называют одной из форм взятки со стороны власти. В этом обвиняют в том числе и вас.*

- Конечно, на мой округ (округ №65 с центром в городе Новоград-Волинский, - ред.) выделены деньги, хотя и не в том объеме, который нужен. Подобные упреки я, если и принимаю во внимание, то в последнюю очередь. Критикуют, как правило, те, кто ни разу не избирался в мажоритарном округе, а просто чем-то понравились лидеру фракции. И далеко не всегда своей принципиальной позицией.

Каждый депутат обязан сделать максимум для своего округа, и добиваться выделения бюджетных средств - его обязанность. Его люди избирали, они ему давали то, что раньше называлось "наказами". У кого-то это получается лучше, и это вызывает зависть у тех, кому не с чем идти к своим избирателям. А те, кто критикует, в общем-то, к избирателям и не ходят.

- *Оппозиция говорит о реформатировании Верховной Рады, собирают подписи на отставку первого вице-спикера Калетника, говорят о возможных изменениях в президиуме. Вы готовы снова стать спикером парламента, если предложат?*

- Я знаю, что такое Верховная Рада, и показал, что умею организовать ее работу. Но даже во сне не вижу себя в президиуме. Это для меня табу, с учетом многих факторов. Во-первых, эта должность, не смотря на знания и опыт, мне больше не интересна. Во-вторых, сегодня Рада разделена на враждующие лагеря, и спикер для организации элементарной работы должен иметь поддержку хотя бы одной фракции. Спикер без фракции лишен ресурса в процессе переговоров и превращается в мало на что влияющего модератора переговорного процесса.

- *То есть вы бы могли согласиться, если бы в Раде была фракция Народной партии, или Блока Литвина, как в прошлых созывах?*

- Нет, тогда сыграл бы первый фактор - эта должность мне больше не интересна. Тем более, что сегодняшняя Рада - это скорее собрание пяти предвыборных штабов на президентских выборах. Еще немного, и эти пять колонн начнут марш. Быть спикером такой Рады не самое приятное дело.

А по поводу того, что собирают подписи против Калетника, скажу из собственного опыта: отстранить кого-либо из членов президиума реально только в том случае, если он сам этого очень захочет. А так это все несерьезно. Элемент даже не давления, а подавления.

- *Вы были "за" скандальные законы 16 января, когда в Раде проходило голосование руками? За сверстанный властью госбюджет-2014 вы проголосовали - это зафиксировано в системе "Рада".*

- Руки я не поднимал. Даже из-за того, что для изменения способа голосования в зале пленарных заседаний нужно сначала принять соответствующее решение. Этого сделано не было, потому в процессе спонтанного поднятия рук я не участвовал с учетом всех факторов.

- *Раскройте коммерческую тайну: сколько стоит гонорар Филиппа Киркорова, выступавшего недавно на свадьбе вашего сына*

- Почему вы в таком случае не спрашиваете о гонораре ведущего Андрея Малахова и других лиц, которые также были на интересующем вас мероприятии? Они были гостями, а гости поздравляют так, как считают нужным, и с учетом своих талантов. Потому искать сенсации хотя бы в этом не стоит.

<http://liga.net/>

Бюджет підкupu Донецчини *Економічна правда*

Протистояння між владою та Євромайданом триває. Зараз ніхто не може напевно сказати, як розвиватимуться події.

Можливо, вже у 2014 році в країні пройдуть дострокові президентські або парламентські вибори. Головне - аби не силове протистояння.

У будь-якому разі влада готувалася до виборів заздалегідь - звісно, розраховуючи, що вони відбудуться не раніше 2015 року.

Схоже, що Майдан вона сприймала як тимчасове явище, тому заклала чималу грошову підтримку для адміністративного ресурсу та традиційного електорату Віктора Януковича. Звісно, за рахунок усіх платників податків.

Саме таке враження складається після аналізу шляхів розподілу грошей через державний бюджет 2014 року.

"Економічна правда" уже писала, які зміни проштовхнув бюджетний комітет у цей документ за останній день перед його схваленням Верховною радою.

На початку лютого Кабмін затвердив перелік основних бюджетних програм, які потребують затвердження порядку використання коштів. Серед них, зокрема, чимало нових програм, про які ЕП уже згадувала...

...Більшість з наведених програм потрапили у законопроект про державний бюджет разом з останніми правками парламентського бюджетного комітету. Ухвалені ним правки згодом були враховані у прийнятому Верховною Радою законопроекті без обговорення і лягли в основу кінцевого закону про держбюджет-2014.

Як відомо, базовим регіоном Януковича є південно-східні території. Можливо, саме тому серед наведених програм чимало додаткових "соціальних" ініціатив, від яких найбільше виграють жителі Донецької та Луганської областей. Серед них є відверті лобістські програми, доцільність включення яких у бюджет сумнівна.

По-перше, у документі з'явилася нова програма щодо надання Донецьку субвенції на погашення частини кредиту, який місто залучало для придбання міського транспорту до "Євро-2012". Сума субвенції - 100 млн грн.

Поряд з цим у бюджеті-2014 є стара подібна програма. Мова, зокрема, йде про субвенцію містам-господарям "Євро-2012". Вона також стосується оновлення парку автобусів та тролейбусів, але надається лише для відшкодування частини відсоткових ставок за залученими позиками.

Загальна сума за програмою - 39,1 млн грн. З них 20,4 млн грн дістанеться Харкову, 18,1 млн грн - Донецьку і лише 600 тис грн - Львову.

По-друге, у держбюджеті було передбачено 50 млн грн субвенції обласному бюджету Донецчини на будівництво регіональної лікарні швидкої медичної допомоги. Будувати її планується у Донецьку. Залишилося лише доручити проект будівельникам Олександра Януковича.

Зайве пригадувати, чи виділялися кошти з бюджету на будівництво аналогічних проектів в інших регіонах протягом останніх років. Такого не було.

По-третє, держбюджет передбачив виділення 110 млн грн на реконструкцію стадіону "Авангард" у Луганську.

Під час підготовки до "Євро-2012" платники податків оплатили ремонт НСК "Олімпійський", будівництво "Арени Львів" і частково - реконструкцію ОСК "Металіст". Чемпіонат уже став історією, а гроші на нього досі витрачаються.

Чому Луганськ? Можливо, тому, що на цьому стадіоні грає футбольний клуб "Зоря", президент якого - голова бюджетного комітету ВР Євген Геллер.

Досі головні спортивні арени в обласних центрах фінансувалися лише за рахунок місцевих бюджетів. Зрештою, не всі міста готові нести таку ношу. Так, майже кожного сезону

порушується питання, чи допускати до змагань стадіон у Луцьку, на якому грає футбольний клуб "Волинь", і про субвенцію тут чомусь не йдеться.

"Зоря" ж тим часом отримує суттєву допомогу. Чи не є це прикладом зловживання службовим становищем з боку голови комітету? Звісно, ні. Все за законом.

Допомога Хмельницькому

Втім, не Донецьком єдиним. Нова програма, з якої стирчать вуха відомих лобістів, - це субвенція міському бюджету Києва на будівництво під'їзної дороги та зовнішньо-інженерних мереж до інноваційного парку "Біонік хілл".

Сума невелика - лише 12 млн грн. У 2013 році на відповідні цілі у столичному бюджеті було закладено 150 млн грн, але 12 млн - теж гроші.

Що таке "Біонік хілл"? Це майбутній інноваційний парк, зведений на території колишніх військових містечок. Буде його відомий бізнесмен і депутат від Партії регіонів Василь Хмельницький. Вкладає власні гроші, щоб потім заробляти.

Масштаб задуму вражає. До 2020 року на території площею 147 га планується звести 900 тис кв м нерухомості. У парку квартируватимуть українські софтверні компанії, центри з розробки міжнародних ІТ-гігантів, інженерний вуз та об'єкти дозвілля. "Живи - працюй - учись - відпочивай" - така концепція "Біонік хілл".

Чому ж тоді Хмельницький претендує на державну допомогу?

На початку 2014 року Кабмін погодив зміну цільового призначення земельних ділянок Святошинського лісопаркового господарства площею 12,6 га для будівництва того самого під'їзду. Відомо, що будівельники знищують частину лісу навколо Києва і на місці просіки проведуть дорогу - за державний кошт.

У 2013 році проти вирубки лісу протестували екологи, але їх ніхто не слухав.

Девелопери називають проект Хмельницького не вигідним у комерційному плані. Однак проект таки корисний: Києву потрібне централізоване ІТ-містечко. Проте бізнесмен вирішив не відмовлятися від державної допомоги.

У вересні 2013 року набув чинності закон про індустріальні парки, а 31 жовтня уряд затвердив національний проект "Технополіс", частиною якого стане "Біонік хілл".

Кабмін братиме участь у проекті як інвестор. Він видаватиме гарантії за кредитами приватних забудовників. Забудовники і резиденти зможуть уникнути сплати пайової участі у розвитку інфраструктури - економія до 10% від кошторису будівництва - та безмитно ввозити обладнання.

Кабмін залишив за собою право надавати й додаткові пільги - залежно від потреб конкретних індустріальних парків. Це така собі легалізована податкова "дірка". Хто знає, що в Україні завозитимуть під виглядом обладнання?

Бюджетні дива

Серед "соціальних" програм бюджету-2014 варто відзначити субвенцію місцевим бюджетам на сніданки для учнів 5-11 класів. Загальна сума - 607 млн грн. Якщо розділити її на кількість дітей і навчальних днів, то виходить трохи більше однієї гривні. Хто сказав, що держава не турбується про дітей?

Ще 10 млн грн піде на придбання сучасного медичного обладнання. Для скількох лікарень? Як розподілятимуться кошти на практиці? Невідомо.

Не може не розчулити нова програма щодо компенсацію витрат, пов'язаних з утилізацією транспортних засобів. Передбачена сума - 960 млн грн.

Як відомо, зараз усі покупці автомобілів повинні сплачувати утилізаційний збір. Ці кошти начебто підуть на переробку старих машин. Займатися цим будуть спеціалізовані майданчики, які матимуть відповідне обладнання.

Однак це будуть бізнес-проекти. Утилізація автомобілів повинна фінансуватися саме за рахунок перерозподілу збору. Крім того, майданчики зароблятимуть, продаючи брухт. Навіщо ж тоді давати їм гроші з бюджету?

Чи не призначені ці гроші для "розпилу"? Наприклад, щоб наближені до влади особи за державний кошт збудували собі бізнес. Кажуть, що проектом утилізаційних майданчиків цікавляться чиновники Міністерства екології та колишній керівник відомства, нинішній міністр енергетики Едуард Ставицький.

Цікавий факт: за даними Всеукраїнської асоціації автоімпортерів і дилерів, за півроку дії утилізаційного збору українці не здали на утилізацію жодної машини.

Більшість пунктів прийому існують лише на папері. Так, судячи з реєстру, опублікованого на сайті Мінекології, у Києві здати авто можна у трьох місцях. Однак це лише теоретично. Відтак, куди підуть 960 млн грн - велике питання.

<http://www.epravda.com.ua/publications/2014/02/12/419518/>

Блоги

Олександр Доній: «Рада Майдану підтримала Конституцію 2004 р. Це добре чи погано?»

корреспондент.net

Прочитав, що Рада ВО "Майдану" "одноставно підтвердила рішення про повернення до редакції Конституції 2004 року."

Має право? Має право. А що ж не так?

Поки Рада ВО "Майдан" приймала рішення, що стосувалися безпосередньо Майдану, мені все було зрозуміло.

Я от вже 2,5 місяці рядовий учасник Майдану, як десятки(а може і сотні тисяч інших).

До керівних органів не входив, не входжу, і не намагався увійти. Всі ці 2,5 місяці я брав участь в різних діях Майдану, і добровільно брав табу на публічну критику лідерів Майдану.

Бо під час революційних дій внутрішні чвари можуть більше допомогти опонентам, аніж зарадити справі.

Не доходитиму і зараз до персоналій, а напишу загальні враження.

Що ж не так з останнім рішенням Ради Майдану?

Та власне не те, щоб "щось не так".

Політичні лідери хотіли підсилення своїх позицій на переговорах з владою щодо Конституції-вони отримали на це тепер "мандат Майдану". Та і Рада Майдану має право формулювати свою позицію з будь-якого питання. Але.

Але якщо хтось сподівається на моє голосування з того чи іншого приводу, то він це питання повинен узгодити зі мною.

Такі принципи демократії.

Я ж не обирав Раду Майдану?

Можна сказати, що я цій Раді делегував питання внутрішнього життя Майдану.

Але своїх повноважень у Верховній Раді я нікому не делегував.

Тож ще раз наголошу: якщо хтось сподівається на мій голос у Верховній Раді, то доведеться зі мною це узгоджувати.

Розумію, що знову можу наразитися на громадську критику, але, пані і панове, зрештою, треба вчитися демократії!

Я зараз не про конкретну редакцію Конституції 2004 чи 1996 років.

Я наприклад, за збільшення повноваження колегіальних органів.

Але я проти будь-яких Януковичів: персональних чи колективних.

І маю достатньо внутрішніх сил, щоб наважуватися своєю позицію відстоювати, навіть якщо вона непопулярна.

Хочете мене в чомусь переконати?

Переконуйте!

А от нав'язати буде не просто.

Чому написав цю заувагу нині?

Не лише через повагу до демократичних процедур.

А ще й тому, що вважаю, що "увага" до Конституції, коли в жертву були привнесені ув'язнені майданівці-політична помилка.

Вважаю, що спочатку слід було добитися закриття всіх кримінальних справ щодо ув'язнених майданівців та унеможливлення відкриття таких справ у подальшому (де-факто, саме таким і був законопроект Дерев'янка).

І лише після цього буде моральне право переходити до будь-яких переговорів: формування уряду, редакції Конституції чи ще чого-небудь.

Без закриття кримінальних справ проти наших товаришів та унеможливлення відкриття таких справ проти всіх майданівців (а всі, хто зараз на Майдані, можуть бути в подальшому притягнуті до "відповідальності" і посаджені), переходити до будь-яких переговорів неправильно!

З людської точки зору-НЕПРАВИЛЬНО.

Тому друге рішення сьогоднішньої Ради ВО "Майдан" мене теж подивувало.

В ньому йде мова про визнання антимайданівського закону Юрія Мірошніченка і готовність звільнити приміщення і вулиці заради звільнення в'язнів.

Як можна було спиратися у своєму рішенні Раді Майдану на цей антимайданівський закон?

Закон Мірошніченка-антимайданівський.

Він має бути скасований і замість нього має бути прийнятий нормальний закон про закриття всіх кримінальних справ та унеможливлення відкриття таких справ у майбутньому.

І все!

І не можна відходити від цієї догми.

Пишу це як людина, яка кожен день їздить по СІЗО, судах і лікарнях. І бачу там посадистькому побитих беркутом майданівців. І хлопці під загрозою великих термінів ув'язнення.

Не можна здавати своїх, ніякі "переговори про Конституцію" цього не вартують.

P.S. Я не стверджую, що я правий.

Але як громадянин я маю право на власну думку та на її висловлення.

Я не вимагаю зміни лідерів, інших переговорників і т.п. (що нині є досить популярними тезами в громадському секторі і в соцмережах). Але дослуховуватися до моєї точки зору я завжди вимагав і вимагатимиму.

Ви може її не сприйняти, але вислухати її Вам доведеться.

Такі норми демократії.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/olesdoniy/a132523>

Арсен Аваков: «О красоте и ненависти...»
pravda.com.ua

Мне часто пишут в приват на одну тему. Жалуются. То-то и то-то на Майдане не так, с тем-то обошлись грубо, это – смотрится не красиво... Мы, мол, всей душой поддерживаем, но надо поправит – вы же, мол, нормальный человек – вы же не можете этого не замечать – сделайте что-то...

Я расстраиваюсь, рефлексирую – что-то объясняю, что-то поправляю – в общем, реагирую. Нормальный, наверное, в это время процесс.

Но, знаете, что хочу все же, всем, кто пишет это мне с добром, сказать:

Дорогие мои!

Майдан – это не публичная выставка, не красивая картинка протеста и уж точно не только и не столько проявление оппозиционных мыслей.

Майдан – это протест, боль. Боль миллионов людей, вырвавшаяся наружу. Боль накопившаяся. Боль, которую нельзя терпеть – боль, против которой восстает все существо. Боль, к которой приучали, заставляли смириться – а мы не смирились.

И сегодня – мы кричим. Кричим, вырываясь из оков этой рабской боли. И пока вырываемся – нам больнее стократ...

И знаете что – боль не бывает красивой. Боль бывает поверх силы. Это есть.

Поверх красоты, мечты человеческой. Это есть и, это я вижу каждый день – здесь на Майдане.

И я хочу, что бы боль ушла, и мы своего добились – что бы Майдан изменился, и осталась чистая сила, дух, красота... И так будет – я уверен!

А пока не так! Пока боль и война, эмоции и вера, сквозь боль.

И не говорите мне, что боль нужно прятать, стыдливо ретушируя реальность. Мы такие, как есть. Стремимся к свету, стремимся к лучшему, а иногда нам больно и это не должно быть красиво...

***

Ночь. Дежурство на Майане.

Звонит дежурный сотник.

- Затримали тут одного з пістолетом. Ведемо до вас – вирішіть що робити.

- Ок. жду.

Привели. Тщедушный доходяга, лет 25, коротко стриженный, неухоженный, затравленный взгляд. Под глазом свежий синяк, из носа сочится кровь. Вытирается руками, размазывает кровь по скулам. Губы дрожат, вот-вот разрывается...

"Позовите телеканал "Интер" – подумал я – типичная жертва жестокости "майдановцев".

- Докладывайте, сотник.

- Доповідаю – спокійно начал сотники и поставил на стол коробок с изъятыми предметами, из которого зловеще торчала рукоять пистолета.

- У районі Козацького поста, дід його зупинив. 77 років дідові до речі. Наш дід. Побачив у нього під курткою пістолет. Навіщо тобі, говорить, пістолі хлопець? Ти звідки? Ну, цей і психанув, діда в оберемок – ніж приставив до нього.

Выудил из коробка финку и, вывалив содержимое коробки на стол, продолжил:

- Ось цей. А складаний ще з кишені потім дістали. І пістолет – травматик, без документів. Ну хлопці ж його відразу й прийняли. Дід цілий в результаті – чай п'є сидить в наметі, якщо треба. Доповідь закінчив.

- Понятно – тяну я...

- Міліцію викличемо, чи як? – Мені ж на пост повертатися...

- Ты зачем на Майдан пришел? – задаю вопрос доходяге.

- Заработать пришел. Я тут недалеко живу. На Театральной. Говорят можно на майдане заработать...

- А пистолет и нож зачем?

- А кто щас без оружия то ходит – ощерился, осмелев задержанный.

-А ну не хами! – грозно вмешался сотник – янголятка з себе не малою. На діда чого з ножом кинувся? Охороні чого пручався?

"Так, – снова подумал я про себя, поймал на себе просящий взгляд доходяги – я теперь "добрый следователь"..."

- Боец, – обратился я к плечистому парню из Самообороны, сопровождавшего задержанного – Будьте добры, проводите его в туалет – пусть вымоется начисто от крови и грязи и назад. Мы пока определимся с сотником.

Остались вдвоем.

- Відпустимо? – сотник понял, о чем я. – Шуганем за барикади, і нехай котиться?

- А так часа два оформлять, деда, Вас, охрану в свидетели... явно ж потерянный деградант парень то... Да и вижу – уже проучили. Получил свое. – начал я подбирать доводы.

- Та не чіпали його особливо. Врізали пару трійку раз, коли валили на землю з ножом. За діда засмутилися... Зрозумів. Зробимо.

Привели задержанного. Чистый, вымытый, а губы дрожат больше прежнего:

- Отпустите меня, понял я все. Не надо в милицию. Пожалуйста.

Ответил сотник.

-Милицию? Не будешь?

- Изобьете?

- А що не так? Не за що?

- Не надо. Понял я все. Отпустите...

Последние слова были вновь обращены ко мне...

- Слухай сюди – одернул сотник. – Не ний і слухай! Побачу тебе в радіусі кілометра від Майдану ще раз – і вріжемо по перше число і ментам віддамо. Зрозумів?

- Понял. Только не надо бить.- Не скули ти, без ножа такой став ніжний прям... Прости прощения у присутніх за все твоє неподобство. У присутніх і у народу України прости.

- Извините.

- Державною.

- Выбачте.

- Ось так. Пішли? – сотник развернулся ко мне ожидая команды.

- И телефон отдадите? – опасно пролепетал задержанный, все еще не веря в такое развитие событий.

- Телефон, гаманець, ключі. Твоє? – Бери. Перевір, гроші не забрали? Ось так...

-Спасибо.

-Не спасибо, а выбачайся.

-Выбачте.

- Відведемо за барикаду? – снова ко мне.

- Да. Да я, пожалуй, с вами пройдусь.

Сотник улыбнулся глазами.

- Та відведемо, не переживайте – цілого відведемо, не зачепимо. Хлопці вже охололи...

- Мне собственно пора на обход уже все равно. Пойду с вами.

Перед сотником было не удобно. Перед собой тоже – за излишнюю мягкотелость... Посмотрел на документы задержанного – Николай.

- Коля, все ты понял?

-Выбачте.

- Пойдемте сотник, на Михайловскую...

-Выбачте – заиклило Колю. Он двигался впереди небольшой группки. Дважды обернулся. Иду ли? Боялся...

***

"Господи, что происходит с нами. Куда, в какие дебри мерзости, ненависти и страха мы себя загоняем..."

Я шел. Нет, сотнику я верил – отпустят и не побьют. Шел, что бы у Коли не было страха. Что бы страх не сожрал его полностью, оставил хоть что-то человеческое...

Он бежал вверх по Михайловской, быстро и не оборачиваясь. Без пистолета и ножей, с синяком под глазом и разбитым носом. Бежал, явно довольный долей...

- Вибачте пане Арсен, отака у нас робота сьогодні. Ви не думайте – все я розумію...

- Да что Вы, – отвечаю я сотнику – за что Вы извиняетесь. Все правильно. Куда деться от этого...

- Пам'ятаєте, як тоді на Кріпосному провулку? Коли нашу барикаду знесли, пам'ятаєте? Тричі не весело було, а нічого й пережили, й вистояли... А це дурниця... Не переймається...- Спокійного чергування!

- И Вам!

Разошлись. Я знал этого сотника давно. На Крепостном, на дальней баррикаде, 8 декабря мы сидели с ним и его ребятами на снегу против ошалевшего от такой тактики тогда беркута. Мы держались ночь. А потом мы выходили под падающим снегом, с флагом впереди, выходили с разбитой и захваченной баррикады. Отступали, но не позволили беркуту арестовать не одного из наших. Мы знали друг – друга по бою. Доверяли...

Я медленно шел с Михайловской к периметру Майдана.

Сотник... Вспомнил, как шли с ним под снегом с Крепостного на Майдан, вывода людей. "Ви не думайте – я не завжди такий. Для мене бійка – не професія. У мене теж життя інше. У мене у Львові фірма. Працює чоловік тридцять. Вони працюють, а я тут – по іншому не можу..."

Прохожу КПП баррикады.

- Отпустили?... – постовой явно не одобрил наших действий – А зря! Они нас не отпустят...

- Яблоко будете? – предложил я красный плод из кармана.

- Да ладно, я не в осуждение. Просто достали уже, вроде ж люди, а ведут себя как отморозки...

- Угощайтесь, берите яблоко – ночь еще длинная...

Хотел бы я, что б прекратить ненавидеть было бы так же просто как начать...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/52fbe3a050ee0/>

Телебачення і радіомовлення

Провести позачергове засідання ВР вимагають від спікера лідери трьох опозиційних фракцій

5 канал, Час новин

Ведучий: Провести позачергове засідання Верховної Ради вимагають від спікера Володимира Рибачака лідери трьох опозиційних фракцій. Пропонують обговорити там можливість повернення до Конституції 2004 року – голосування за Акт про відновлення конституційного ладу, рішення Конституційного суду чи інший спосіб, який терміново забезпечить відновлення конституційного ладу в країні. ВО «Батьківщина» просить опозиціонерів підтримати відновлення дії Конституції 2004 року без будь-яких доповнень і правок.

ВР на позачергове засідання не збиратиметься

Ведучий: ВР на позачергове засідання не збиратиметься. Про це повідомив регіонал Михайло Чечетов і підтвердив депутат від УДАРУ Віталій Ковальчук. Як відомо, що вчора депутати зверталися до голови ВР з вимогою позапланово зібрати парламент. На порядку денного - зміни до конституції 2004 року. Сьогодні, зі слів того ж Чечетова, представники фракцій на робочій групі не напрацювали конкретного документу щодо змін.

У лікарні, де знаходиться Юлія Тимошенко і в лікарні Яценюка облили зеленкою

Ведучий: Щойно стало відомо, що Арсеній Яценюк та Турчинов вийшли із лікарні, де знаходиться Юлія Тимошенко і там Яценюка облили зеленкою.

Кримська Рада хоче двопалатну Верховну Раду

"Студія "1+1", ТСН

Наталія МОСЕЙЧУК, ведуча: Не федералізація, так децентралізація. У Криму нова ініціатива з державотворення. Цього дня на півострові зібралися представники обласних рад східних регіонів країни і запропонували Верховну Раду України зробити двопалатною, а регіони наділити більшими повноваженнями і, як наслідок, перспективою розвитку. Всі західні облради, запрошені на сьогоднішній захід, що відбувався у Лівадійському палаці, проігнорували.

Володимир КОНСТАНТИНОВ, голова Верховної Ради Криму: "Считаю, что кризис в нашей стране во многом порожден чрезмерной централизацией и концентрацией власти. Такая власть близкая к абсолютной становится слишком лакомым призом для тех, кто ведет за нее борьбу".

Чоловік: "Якщо формуються якісь документи на перспективу і закладаються закони, по яким ми будемо жити, то, мабуть, вони повинні мати розділи, які б давали повноваження для регіонів".

Донські козаки Луганщини написали листа російському Президенту з проханням про військове втручання

Наталія МОСЕЙЧУК, ведуча: Донські козаки Луганщини написали листа російському Президенту з проханням про військове втручання. На Росію козаки розраховують у разі поглиблення політичної кризи та введення на територію України військ НАТО. Козаки скаржаться на заворушення на вулицях, бездіяльність міліції та влади, погрози опозиції. Самому Пугіну, – визнають автори листа, – послання так і не відправили. Мовляв, не знайшли адреси. Вони розіслали його лише у ЗМІ і доправили верховному отаману Спільки козацьких військ Росії. Сьогодні зранку листа вивчали також у СБУ та прокуратурі Луганської області. Криміналу не знайшли. Правозахисники певні, що у посланні є ознаки сепаратизму. Принаймні воно цілком може призвести до погіршення стосунків України та Росії. Самі козаки переконані: погроза боку НАТО цілком реальна.

Володимир ВОРОБІЙОВ, керівник штабу Луганського округу донських казаків: "В нашей жизни сейчас все возможно. Возьмут и введут. Было принято решение подготовить и отправить обращение к Президенту России, к нашему старшему брату. Мы со своей стороны должны быть уверены в нашем будущем".

Микола КОЗИРЄВ, голова правління Українсько-Гельсінської спілки з прав людини: "К этому можно относиться иронически, потому что здесь явно проглядывает какой-то параноидальный бред. У нас уже сейчас ситуация на Луганщине такая... Причем такие тексты появляются не сами по себе. Не сомневаюсь, что он согласован с областными властями. Многие луганчане уже сейчас, возвращаясь с работы, первым делом ищут бандеровца под кроватью, а потом разогревают борщ".

Позачергове засідання ВРУ на цьому тижні не відбудеться

БТБ, Новини

Оксана ГУТЦАЙТ, ведуча: Позачергове засідання Верховної Ради на цьому тижні не відбудеться. Натомість спікер Володимир Рибак запросив керівників фракцій порадитися у п'ятницю. Про це він заявив сьогодні на позачерговій погоджувальній раді. Її провели, аби обговорити шляхи повернення до Конституції 2004 року, законопроекти про амністію та формування уряду. Розглянути ці питання запропонували в опозиції. Оскільки вони не були підготовлені та навіть не розглядалися в комітетах, спікер запропонував продовжити

обговорення на нараді у п'ятницю. Тоді ж планується обговорити розклад засідань на наступний тиждень.

Зміни до конституції розглянуть, коли всі фракції внесуть свої пропозиції

Ведуча: Зміни до конституції розглянуть, коли всі фракції внесуть свої пропозиції. Про це заявив представник президента у ВР Юрій Мірошніченко. За його словами, для роботи над оновленням тексту основного закону створена неформальна робоча група. Зміни до конституції мали розглянути на позачерговій сесії. Однак, як заявив спікер парламенту Володимир Рибак, вона не відбудеться. ПР не підтримує пропозицію опозиції ухвалити закон за яким Конституційний суд зможе самостійно скасувати рішення про політреформу. Це необхідно робити відповідно до чинної процедури. Відтак процес внесення змін до конституції в кращому випадку завершиться у вересні.

Юрій МІРОШНІЧЕНКО, представник президента у ВР: «Конституція передбачає дві сесії для таких змін, але при наявності політичного документу, який би фіксував взаємні зобов'язання, при наявності скажімо, до 300 підписів під текстом узгодженого законопроекту, який буде вносити зміни до конституції, і при наявності вже 300 голосів на першому етапі, навіть коли ми будемо до Конституційного суду надсилати цей документ. Вже б мені здається, було б хорошим сигналом для суспільства і підставою довіряти, що такі зміни будуть доведені до кінця».

Опозиційних політиків Арсенія Яценюка та Олександра Турчинова сьогодні пустили на зустріч з экс-прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко ICTV, Факти

Олена ФРОЛЯК, ведуча: Опозиційних політиків Арсенія Яценюка та Олександра Турчинова сьогодні пустили на зустріч з экс-прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко. О 14:25 вони зайшли до медичного блоку лікарні Укрзалізниці в Харкові, де перебуває ув'язнена. На даний момент зустріч ще триває.

Амнистія протестуючих: Для звільнення затриманих з'явилось 5 днів Інтер, Деталі

Роман КАДЕМИН, ведучий: О выполнении второго закона об амнистии принятого 29 января говорили сегодня в Генпрокуратуре. Там заявили – если до следующего понедельника протестующие не освободят захваченные админздания и заблокированные дороги, задержанных участников акций протеста будут судить. Для принятия решения у оппозиции остается всего 5 дней, эти сроки прописаны в документе. Тем временем, именно на этот закон надеются те, кто уже задержан по подозрению в массовых беспорядках. Некоторые находятся в СИЗО, некоторые - под домашним арестом. С адвокатами и родственниками тех, кто подпадает под закон об амнистии, встретилась Алена Цинтила.

Ситуация в Украине - топ-тема в дискуссиях европейских политиков ТРК "Украина", События

Елена КОТ, ведущая: Ситуация в Украине снова среди топ-тем в дискуссиях европейских политиков. В Европарламенте уже сомневаются в эффективности внешней политики Брюсселя. Ведь результатов для Киева она пока не дала.

Анна БЕДНОВА, корреспондент: На заседании комитета Европарламента по иностранным делам шумно словно в улье. Депутаты наперебой делятся впечатлениями от поездок в Киев. Хвалят украинцев за приверженность европейским ценностям, политиков же упрекают в неспособности к компромиссам. Хотя верховный представитель ЕС акцентирует, свое будущее Киев должен строить сам.

Кетрин ЭШТОН, верховный представитель ЕС: «Мы не вмешиваемся, а лишь хотим помочь. Думаю, лучший способ сделать это, это экспертная оценка законодательства, экспертная поддержка процесса реформ, посредничество предусматривает немного другой уровень взаимодействия».

Анна БЕДНОВА, кореспондент: Ускорить переговоры власти с оппозицией в самом Киеве пытается еврокомиссар Штефан Фюле. Сегодня он опять встретился с президентом Виктором Януковичем. А руководитель Евросоюза в Брюсселе пообещал не разговаривать с Киевом на языке ультиматумов.

Жозе Мануель Баррозо, глава Еврокомиссии «Сейчас приоритетной является стабилизация ситуации, избежание насилия, начало серьезного диалога между правительством и оппозицией. Другие меры, в частности санкции, могут дать отрицательный результат».

Анна БЕДНОВА, кореспондент: Главный украинский дипломат уверен, что для санкций и оснований нет никаких, а поддержка Запада могла бы быть более конкретной.

Леонид КОЖАРА, министр иностранных дел Украины: «До цього часу не сформульований і на з боку Європейського союзу, а ні з боку міжнародних фінансових інституцій конкретний пакет фінансової допомоги. Ми не бачили конкретних пропозицій. І ми чекаємо, що такі пропозицію будуть».

Анна БЕДНОВА, кореспондент: Первые такие предложения могут появиться уже завтра, когда Кетрин Эштон встретится с главой МВФ Кристин Лагард.

Комісар Фюле знову намагається допомогти у врегулюванні кризи в Україні *Радіо Свобода, Ваша Свобода*

Комісар Євросоюзу з питань розширення та політики сусідства Штефан Фюле
Комісар Євросоюзу з питань розширення та політики сусідства Штефан Фюле

ЄС продовжує докладати зусилля в допомозі Україні вийти з кризового глухого кута. У середу й четвер вже втретє за останні тижні у Києві з опозицією та українською владою зустрічатиметься еврокомісар із питань розширення та сусідства Штефан Фюле. Як зазначають у Брюсселі, ЄС намагається допомогти владнати українську політичну кризу двома способами: тиском та підтримкою.

Європейська співдружність продовжує закликати українську владу, опозицію та учасників протестів до діалогу. Допомогти шукати шляхи виходу із політичної кризи до Києва вже втретє за останній час прибув член Європейської комісії, що опікується питаннями розширення та сусідства, Штефан Фюле, який у середу планує зустрітися із президентом Януковичем.

Мету частих відвідин Києва європейцями та, загалом, зусиль Євросоюзу у вирішенні українських проблем сформулювала Верховний представник ЄС із зовнішньої політики Катрін Аштон.

«Ми не будемо втручатися, але маємо велике бажання допомогти й підтримати (Україну) будь-яким прийнятним способом, – каже голова європейського дипломатичного корпусу. – Тож, ми робитимемо все, що може стати корисним. Сторони в Україні мають самі домовитися між собою, таким чином, у нашому втручанні чи залученні взагалі не буде потреби. А наша пропозиція була зроблена дуже рішуче і вона залишається на столі».

Рішучу налаштованість підписати з Україною угоду про асоціацію, що містить створення зони вільної торгівлі із Євросоюзом, на своєму щоденному засіданні ще раз підтвердили європейські міністри закордонних справ. При цьому дипломати зауважили, що асоціація – це ще не кінцева мета співробітництва між Україною та ЄС.

Тим часом, як повідомляє українське зовнішньополітичне відомство, еврокомісар Штефан Фюле впродовж свого перебування у Києві проведе зустрічі із українським керівництвом, лідерами політичних партій та представниками громадськості.

У арсеналі ЄС є і тиск, і підтримка

Як зауважують у Брюсселі, співдружність європейських країн намагається застосовувати для врегулювання української кризи з одного боку тиск, з іншого – підтримку.

«Ми повинні знайти шлях для зменшення напруження й запропонували експертну допомогу, поради, посередництво – підтримку будь-яку, – пояснює Катрін Аштон. - Разом із

країнами-членами, Європарламентом, Єврокомісією, ми маємо найразноманітніших фахівців, а якщо й не маємо чогось – то знайдемо. Тож немає сумнівів, що ми разом із колегами із Ради Європи, ОБСЄ чи інших установ, можемо надати цю допомогу. Ми заявили про це чітко й на повний голос кожному».

У той час, коли у Києві єврокомісар Фюле доклататиме зусиль у пошуку виходу із політичної кризи, голова європейської дипломатії Аштон у Вашингтоні у четвер вестиме переговори із МВФ. Взамін на реформи, реорганізацію української промисловості, вирішення проблем дефіциту бюджету, вона обіцяє, що міжнародні фінансові установи та Євросоюз можуть допомогти Україні фінансово.

«У четвер я буду у Вашингтоні на зустрічі із (головою МВФ) Крістін Лагард і одним із питань, що обговорюватиметься, буде Україна», – заявила вона.